

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812208624
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sláva Poleková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6812208624.3

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zast. spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporkyni Q. Ď.Ď., K.. XX.X.XXXX, O. P. XXX, XXX XX F. B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42309166, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, právne zast. advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, so sídlom Advokátskej kancelárie Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 784,29 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, Združeniu spotrebiteľov Slovenska, o.z., trovy konania vo výške 118,98 Eur a zaplatiť ich na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Henricha Schindlera, advokáta so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

V. Vracia navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu na začatie konania zaplatený v kolkoch, a to vo výške 17,30 €, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, ktorému zároveň nariaďuje, aby súdny poplatok v uvedenej výške vrátil navrhovateľovi do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného uznesenia o jeho vrátení.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 20.11.2012, ktorý bol Okresnému súdu Revúca doručený dňa 30.11.2012, sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 784,29 € s príslušenstvom.

Podaním zo dňa 09.01.2013, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 11.01.2013, oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5.

Okresný súd Revúca rozhodol vo veci pôvodne platobným rozkazom č.k. 6Ro/496/2012-46 dňa 08.10.2013.

Podaním zo dňa 12.11.2013, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 13.11.2013, vedľajší účastník na strane odporkyne, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, oznámil, že svoj návrh na vstup do konania berie späť a z predmetného konania vystupuje.

Podaním zo dňa 11. 11.2013, ktoré bolo na pošte podané dňa 13.11.2013 podala proti platobnému rozkazu č.k. 6Ro/496/2012-46 zo dňa 08.10.2013 odporkyňa odpor, ktorým žiadala o možnosť platenia dlhovanej sumy v splátkach.

Dňa 26.11.2013 bola Okresnému súdu Revúca doručená námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva v skrátenej konaní zo dňa 19.11.2013, ktorou sa navrhovateľ domáhal nepripustenia vedľajšieho účastníka, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, do konania z dôvodu, že zastáva názor, podľa ktorého účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže uplatniť jeho zmysel a účel, teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie (to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátenej konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. (Vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu.) Navrhovateľ sa pri tom odvolával na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 Cdo 207/2011 a zároveň poukázal na niektoré ďalšie rozhodnutia rôznych krajských súdov, ktoré vyslovili obdobný záver, uvedený vyššie.

Podaním zo dňa 23.07.2014, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 30.07.2014, oznámil na strane odporkyne svoj vstup do konania vedľajší účastník, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42309166, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7 a zároveň žiadal súd o zaslanie návrhu na začatie konania a jeho príloh.

Vzhľadom na podanie vedľajšieho účastníka, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 12.11.2013, ktorým z predmetného konania vystúpil, súd prípisom navrhovateľovi oznámil, že o námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 19.11.2013 rozhodovať nebude. Zároveň oznámil navrhovateľovi vstup nového vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z.

Podaním zo dňa 23.09.2014, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 29.09.2014, vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. námietku premlčania a navrhol, aby súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a zároveň si uplatnil trovy konania vo výške 118,98 €.

Dňa 10.10.2014 zobral navrhovateľ svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Poukazujúc na viacero rozhodnutí krajských súdov a na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03 vyjadril názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, súd na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľa, ktorý zobral návrh v celom rozsahu späť, konanie zastavil. Na prípadný nesúhlas odporkyne so späťvzatím návrhu súd neprihliadol, nakoľko k späťvzatiu návrhu došlo ešte pred prvým pojednávaním.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania súd vychádzal z nasledujúcich ustanovení právnych predpisov a úvah:

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva i povinnosti ako účastník.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za prevzatie a prípravu zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

Podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za písomné podanie na súd alebo iný orgán no veci samej.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Ak došlo k zastaveniu konania, žiaden z účastníkov konania zásadne nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Za podmienok uvedených v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. je však možné uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť trovy konania. Uvedené ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. je v pomere k ustanoveniu § 146 ods. 1 O. s. p. špeciálnou úpravou a súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prípade ak sú podmienky v ňom uvedené splnené, uložiť povinnosť nahradiť trovy konania tomu účastníkovi konania, ktorý procesne zavinil, že konanie bolo zastavené.

V danom prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom po vznesení námietky premlčania právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. Navrhovateľ dôvod späťvzatia neuviedol a ani nebolo preukázané, že odporkyňa svojim správaním zapríčinila toto späťvzatie návrhu. Z tohto zistenia je nepochybné, že navrhovateľ procesne zavinil, že konanie muselo byť zastavené.

Keďže navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, odporkyňa a vedľajší účastníci na strane odporkyne majú právo na náhradu trov konania. Nakoľko však odporkyňa ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, žiadne trovy nevznikli a títo ani náhradu trov konania nežiadali, súd odporkyňa ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., súd rozhodol, že vedľajší účastník, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., má právo na náhradu trov konania vo výške 118,98 €, vzhľadom na to, že tieto boli uplatnené v súlade s vyhláškou a súd považuje tieto trovy za účelne vynaložené, a to z dôvodov uvedených nižšie.

Podľa § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva i povinnosti ako účastník, má takisto právo nechať sa v konaní zastupovať a má aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, ak mu táto náhrada podľa zákona v danej veci patrí. Keďže navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, vedľajší účastník, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., má právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Vo vzťahu k rozhodnutiam krajského súdu a k nálezu Ústavného súdu SR, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, súd uvádza, že v daných prípadoch súdy skutočne vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznali, avšak je potrebné poukázať na fakt, že sa jedná o prípady, kde súdy zároveň vyjadrili záver, že pre vstup vedľajšieho účastníka nebol žiadny dôvod, a teda trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené. Prejednávanú vec však nemožno subsumovať pod tieto prípady, nakoľko vedľajší účastník, Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., sa k veci vyjadril a vzniesol námietku premlčania až potom, čo mu súd na základe jeho žiadosti zaslal návrh na začatie konania spolu s prílohami, poukazujúc pri tom na Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 08.12.2011, z ktorej príloh vyplýva, že splatnosť pohľadávky bola vyhlásená dňa 29.10.2008 a že odporkyňa je v omeškaní 1242 dní, a teda, že v čase podania návrhu bol dlžník v omeškaní viac než 4 roky, a teda nárok navrhovateľa je premlčaný, a to z pohľadu Občianskeho aj Obchodného zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že vstup vedľajšieho účastníka, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., nemožno považovať za bezúčelný, pretože tento sa vyjadril k veci až po oboznámení sa s prípadom, jeho vyjadrenie bolo konkrétne, z čoho vyplýva, že samotnému vznieseniu námietky premlčania muselo nevyhnutne predchádzať právne posúdenie a skutkový rozbor veci.

K argumentu navrhovateľa, že už zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníctva vyplýva, že vedľajší účastník musí byť schopný konať v mene toho na strane koho vstupuje do konania a ohľadom jeho presvedčenia, že je mylná predstava o nároku občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa na automatické zastupovanie z radov advokátov, súd uvádza:

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. (Týmto osobitným predpisom je naj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 18 O.s.p., účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie. Majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú. Súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

Podľa § 24 prvá veta O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa § 25 ods. 1 prvá veta O.s.p., ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že každý účastník, vrátane vedľajšieho účastníka, má rovnaké právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou alebo advokátom. Naopak, zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Navrhovateľ v konaní využil svoje zákonné právo a nechal sa zastupovať advokátskou kanceláriou, avšak namieta možnosť využitia tohto práva aj vedľajším účastníkom.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na právny názor prezentovaný v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 15Co/36/2013 zo dňa 24.07.2014, s ktorým sa plne stotožňuje a v zmysle ktorého: „Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, ak by proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval navrhovateľ, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p....“

To, že vedľajší účastník koná prostredníctvom advokáta, je jeho ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými a vymáhačskými spoločnosťami porušujúcimi spotrebiteľské právo. Svojou činnosťou združenie naplňuje ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (článok 169 Lisabonskej zmluvy, článok 38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice a rozsudky súdneho dvora EÚ)... Z ničoho nevyplýva to, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združenia - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdného dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby.“

Vzhľadom na uvedené, súd v zmysle citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p. rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, Združeniu spotrebiteľov Slovenska, o.z. trovy právneho zastúpenia vo výške 118,98 €, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za dva úkony právnej služby po 51,45 €, konkrétne za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom (podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky) a za písomné podanie na súd (podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky) a z dvoch režijných paušálov po 8,04 € (podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch v platnom znení“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Podľa § 11 od. 4 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Aplikujúc vyššie citované ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch, súd navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok vo výške 17,30 € (24 € - 6,70 €), ktorý mu bude vrátený prostredníctvom príslušného daňového úradu podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení.

Súdny poplatok za odpor súd odporkyni nevyruboval aplikujúc ustanovenie § 11 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení, v zmysle ktorého, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred začatím pojednávania, pri nezaplatenom poplatku súd poplatok nevyberie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.